

του δρόμον και ἔζων εἰς τὸ βουνὸν σὺν ἐμῆ, θὰ ἦτο πολὺ καλλίτερον.» Ὁ πάππος εἶπε ταῦτα μὲ ὕφος σχεδὸν ἄγριον, τὸ ὁποῖον ὑπενηθύμισε τὴν Χαϊδὴν τὸν φωνάζοντα ἀετὸν.

Μετὰ μικρὰν σιγὴν πάλιν ἠρώτησεν —

« Ἀλλὰ τὰ βουνὰ διατὶ δὲν ἔχουν ὀνόματα ; »

« Ἐχουν ὀνόματα. Ἄν ἤμπορῆς νὰ μοι περιγράψῃς κἀνὲν, ὥστε νὰ μοι δώσῃς νὰ ἐννοήσω ποῖον εἶναι, θὰ σου εἶπω τὸ ὄνομά του ; »

Ἡ Χαϊδὴ τότε περιέγραψε τοὺς βράχους τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ βουνὸν μὲ τὰς δύο μυτερὰς κορυφάς, ἀκριβῶς ὅπως τὸ εἶχεν ἰδεῖ, καὶ ὁ πάππος πολὺ εὐχαριστημένος εἶπεν, « Εἰδέ σου ! Τὸ γνωρίζω αὐτὸ τὸ

νας ἐπάνω των διὰ νὰ μὴ λησμονήσουν ὅτι θὰ ἔλθῃ πάλιν τὸ πρωί ! »

Ἡ ἰδέα αὕτη εὐχαρίστησε τόσον τὴν Χαϊδὴν, ὥστε μόλις ἠδύνατο νὰ περιμεῖνῃ τὴν ἐπαύριον διὰ νὰ ἴδῃ πάλιν τὸν ἥλιον καλονοκτίζοντα τὰ ὄρη. Πρῶτον δὲ μὴς ἔπρεπε νὰ κοιμηθῆ. Καὶ πραγματικῶς ἐκοιμήθη βαθύτατον ὕπνον ὄλην τὴν νύκτα εἰς τὸ ἀχύρινόν της κρεββατάκι, καὶ εἶδεν εἰς τὸ ὄνειρόν της ὄρη, τριανταφυλλιαῖς σκεπασμέναις μὲ ρόδα, εἰς τὸ μέσον τῶν ὁποίων ἐχόρευεν ἡ λευκὴ γίδα Χιόνιτσα !

(ἀκολουθεῖ.)

Ἰατρὸς Βιρμανὸς καὶ ἀσθενεῖς γυναῖκες.

ὄρος, ὀνομάζεται Φάλινγς. Εἶδες καὶ ἄλλα ; »

« Ἦτο καὶ ἄλλο ἓν μὲ ἓνα μεγάλον κάμπον γεματὸν χιόνι, ὅπου ἐφαίνετο ὅτι ἔκαιε, ὕστερον ἔγεινε τριανταφυλλὶ καὶ ἐξαφνα ἐμαύρισε καὶ ἔσβυσε. »

« Καὶ αὐτὸ τὸ γνωρίζω, εἶναι ἡ Καισαπλάνα. Ἐταὶ λοιπὸν σοῦ ἤρρεσεν ἐκεῖ πᾶνω εἰς τὰς βοσκάς ; »

Τότε ἡ Χαϊδὴ τῷ διηγήθη ὅτι εἶχε συμβῆ εἰς τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας, πρὸ πάντων δὲ περὶ τῆς φωτιᾶς, ὅταν ἔδουεν ὁ ἥλιος καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ τῆς τὸ ἐξηγήσῃ, διότι ὁ Πέτρος δὲν ἤξευρε τίποτε.

« Αὐτὸ, » εἶπεν ὁ πάππος, αὐτὸ κάμνει ὁ ἥλιος ὅταν καλονοκτίζῃ τὰ ὄρη. Ρίπτει τὰς ὠραιότητας τοῦ ἀκτι-

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΑΤΡΟΝ.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ ἄλλην σκηνὴν τοῦ κοινωνικοῦ βίου ἐν Βιρμανίᾳ. Ὁ διοικητικὸς Βιρμανὸς, ὅστις κατέχει τὸ πρόσθιον μέρος τῆς εἰκόνος εἶναι ἰατρὸς καὶ κατὰ τὸ φαινόμενον ἐξετάζει προσεκτικῶς φάρμακόν τι πρὶν τὸ ἐγχειρήσῃ εἰς τὰς πελάτιδάς του, αἱ ὁποῖαι καθήμεναι ἐσσεβάστως ὀλίγον τι ὀπίσω του παρατηροῦν μετ' ἐνδιαφέροντος τὰ κινήματα τοῦ ἐπιστήμονος.

Οἱ Βιρμανοὶ ἰατροὶ δὲν περιορίζονται εἰς τὴν ἐπιστήμην ἀλλ' ἐνίοτε καταφεύγουν καὶ εἰς μάγισαν καὶ γοητείας, εἰς τὰ δυσκολώτερα νοσήματα.

